

ผู้เสีย

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม ธรรมะเป็นสังฆธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันนี้เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เป็นวันอาสาฬหบูชา พุ้งนี่เป็นวันเข้าพรรษาฯ พระห้ามออกจากสถานที่ที่อธิษฐานพรรษาภายใน ๓ เดือน ๓ เดือนนี้ให้เร่งภาวนา ให้เร่งภาวนาขึ้นมา เห็นใหม่ ออกพรรษาแล้วไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปรายงานผลการประพฤติปฏิบัติ รายงานผลการประพฤติปฏิบัติแล้ว คนที่ใจเป็นธรรมๆ ในพรรษาเวลาประพฤติปฏิบัติไปมันมีอุปสรรค มันมีสิ่งใดที่กิเลสมันหลอก จะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคอยแก้ไข แก้จิตๆ ใจ

ในสมัยที่พุทธกาล หลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นท่านรอแก้จิตๆ ใจ เวลาท่านดำรงชีวิตอยู่ “อายุไม่เกิน ๘๐ ปีนะ ภิกษุเฒ่าจะแก้จิตวะ ใครมีปัญหาให้มาถามนะ รีบเร่งภาวนาเข้า ผู้เฒ่าอายุแค่ ๘๐ ปีนะ หากคนแก้จิตหายากนะ”

แล้วเราเป็นบ้างใหม่ มีแต่ทิวภูมิมานะ มีแต่อหังการ มีแต่ห่มผ้าสีดำๆ แล้วก็เป็นพระกรรมฐาน นั้นมันผ้าจีวร แล้วหัวใจละ หัวใจๆ เห็นใหม่

เวลาฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาใจ เวลาครูบาอาจารย์ท่านเป็นพระอรหันต์นะ ท่านไม่บอกหรอกว่าเอ็งปฏิบัติแล้วจะเป็นพระอรหันต์นะ ไร้สาระ

ทำความเข้าใจของใจได้หรือเปล่า

ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติเนะ โลกียะเรื่องโลกๆ แคทำให้เป็นสัมมาสมาธิเพื่อจะเข้าสู่โลกุตตระ เวลาพูดนะปากเปี้ยกปากแฉะ ครูมหาวิทยาลัยเขาพูดดีกว่ามึงอีก แล้วอาจารย์มหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์ดอกเตอร์เขาเป็นอะไรบ้าง ทุกข์เจียนตาย กลับบ้านไปมีแต่ปัญหาทั้งนั้น เวลาอบรมนักศึกษา โอ้โฮ! แจ๋วๆ เชียว ดีกว่ามึงอีก

แล้วมาบวชเป็นพระทำความสงบของใจได้ไหม

ถ้าใจสงบรับนะ น้ำตาไหลพราก ความสุขในหัวใจดวงนี้เิง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

บวชเป็นพระทำสมาธิไม่เป็น ทำสมาธิไม่ได้ มันเหยียบแผ่นดินผิด ถ้าเหยียบแผ่นดินถูก ถูกอะไร ถูกใจเิง ถูกที่จิตเิง มันสงบรับเข้ามาเิง มันมหัศจรรย์เิง ปัจฉัตตัง สันติปฏิริโก ไม่ต้องไปเรียกร้องเอากับใคร มันอยู่ท่ามกลางหัวใจดวงนี้

ไฉนี้ใจของตัวอย่างกับไฟ เรียกร้องจะเอาความสุข เอาที่ไหน

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนานะ วันสำคัญเพราะอะไร วันสำคัญเพราะว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมเิง สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น

นี่ใจยังหาไม่เจอเลย อะไรมันจะเกิดขึ้นได้ มันก็อารมณ์เดิมๆ นั้นแหละ อารมณ์ความคิดที่เ็งทุกข์เ็งยากนั้นแหละ มาบวชเป็นพระเป็นนักรบแล้วก็เอาอารมณ์เดิมนั้นเิงมาใช้ โลกทั้งนั้นเิง แล้วที่ภาวนามยปัญญา ปัญญาในพระพุทธศาสนา มันอยู่ที่ไหนละ มันค้นคว้าอย่างไร มันหาเอาที่ไหน

พระไตรปิฎกนะ ธรรมและวินัยเป็นศาสดา หลวงตาพระมหาบัวท่านเรียนจบมหา ไปหาหลวงปู่่มเิง

สิ่งที่ท่านศึกษามานี้ยอด ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา ศึกษา มา ศึกษาทฤษฎี นี้ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเ็งรู้อะไร เ็งรู้อะไร อะไรเป็นจริงขึ้นมา เวลาจะ

เป็นจริงขึ้นมา ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน สิ่งที่เราศึกษามาใส่ลิ้นชักสมองไว้ แล้วลั่นกุญแจไขไว้อย่าให้มันออกมา ไม่ให้ออกมาเพราะอะไร

เพราะท่านประพฤติปฏิบัติมาก่อน หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นพระอรหันต์ ความเป็นพระอรหันต์ ประวัติหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เริ่มต้นออกอุทฺตงค์พรรษาแรก พรรษาแรกก็เจียนอยู่เจียนไปทั้งนั้นนะ เพราะความคิดโลกๆ ใจ สัญญาอารมณ์นี้ อารมณ์ความรู้สึกนี้ ก็ปรารถนาความสุขทั้งนั้นนะ แต่มันไม่เห็นความสุขใจ ทำความสงบของใจก็ทำไม่ได้ไง แล้วก็ละล้าละลังใจ เจียนอยู่เจียนไปทั้งนั้นนะ เวลามันสงบเข้ามาใจ ทำความสงบของใจได้ กว่าจะยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ไง สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน

สมถะเป็นสมถะ ที่ว่าสมถะแก้กิเลสไม่ได้ ที่ทางอภิธรรม ทางวิชาการเขาถูกดูแคลนนั่นนะ เพราะเชิงไม่มีสมถะ ความคิดอย่างไรมันก็อีลุ่ยฉุยแฉกอยู่อย่างนั้นนะ

แต่ถ้ามีสมถะ หินทับหญ้าๆ นั้นแหละ ให้มันทับไว้ก่อน ทับไว้ให้มันตั้งเนื้อตั้งตัวของมันให้ได้ เวลาตั้งเนื้อตั้งตัวได้ ถ้ามันเป็นภาวนามยปัญญา เเชิงจะมหัศจรรย์ ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาวันนี้ วันอาสาฬหบูชาวันนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ ใจ แล้วยืนยันโดยพระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมใจ แล้วเราปฏิบัติอีลุ่ยฉุยแฉก

จิตเป็นอย่างไร สมาริมึงอยู่ไหน ทำให้เป็นสิ

ทำไมไม่เป็นแล้วเรียกร้องเอากับใคร เรียกร้องเอากับใคร

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมานะ กรรมของสัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม เวรกรรม กรรมเก่ากรรมใหม่มีของมันอยู่แล้ว แล้วเราก็พยายามฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาใจ ทำหัวใจของตนให้มันคง

ใจดีสู่เสือ

ใจเลวให้มารมันขี่คอ

ใจเลว มารมันย่ำยี แล้วย่ำยีอยู่อย่างนั้น

ใจดี ใจดีทำความสงบของใจให้ได้

ครูบาอาจารย์ของเราะ ไม่เรียกร้องอะไรหรอก ขอให้เราทำความสงบของใจให้ได้ ใครทำความสงบของใจได้ เขาก็มีความสุขความสงบในใจของเขา ถ้าเขามีความสุขสงบในใจของเขาได้ เพื่อดำรงชีวิต ดำรงเพศสมณะให้ได้ แล้วฝึกหัดภาวนาของตนขึ้นไป

สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน

เวลาครูบาอาจารย์ท่านพูดในสมณะก็ต้องมีวิปัสสนา เพราะการทำสมณะก็ต้องมีสติมีปัญญา พอมีสติปัญญาไปแล้ว ในวิปัสสนามันต้องมีสมณะ ในวิปัสสนาถ้าไม่พักผ่อน ไม่มีกำลังเลย วิปัสสนามันจะเดินไปได้อย่างไร

เวลาคนที่เขาภาวนาเป็นแล้วเขาดำเนินการไปทางสายกลางในพระพุทธศาสนา เขาทำของเขาด้วยความถูกต้องชอบธรรม ขนาดถูกต้องชอบธรรมขนาดไหน มรรคหยาบข้ามรรคละเอียด

เวลามรรคหยาบๆ ขึ้นมา อารมณ์ความรู้สึกที่ตึงามมันก็อยู่กับเราไม่นานหรอก วันนี้คิดได้ เศร้าใจ จิตมันสงบสุขได้ แต่วันต่อไปคิดอย่างนี้ไม่ได้แล้ว เพราะกิเลสมันรู้เท่ารู้ทันแล้ว มันก็ต้องพลิกแพลง ต้องมีอุบายวิธีการ มีการฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาทำหัวใจให้สงบสุขได้

ใจดี แล้วจะไปสู้กับเสือ

เสือกระดาศ เสือในกรง หรือเสือในป่า

เสือกระดาศ เสือ เขาปั้นรูปเสือก็ได้ เสือในกรง ไปดูนะ ไอ้โฮ! ไปเหย่เล่นกับเสือไป เจอเสือในป่าสิ

จะสู้กับเสือ เสืออะไร รู้จักเสือไหม ถ้าไม่รู้จักเสือก็ตายไป ตายโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตายโดยความไม่รู้ตัว ตายไปแล้วยังไม่รู้ว่าตัวเองตาย ตายแล้วยังไม่รู้จักรว่าตายนะนะ

แต่ถ้าทำความเข้าใจของใจเข้ามา ใจสงบแล้วถ้าเห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริง เห็นกิเลส เห็นเสือ มันน่าตกใจ มันน่ากลัว ถ้าเป็นทางโลกก็น่าขยะแขยง

ขยะแขยงอย่างไร เอ็งเห็นมันหรือ เอ็งจับมันได้หรือ เอ็งรู้จักมันหรือ เอ็งเคยเห็นเสือหรือ เสืออะไรของเอ็ง เวลาเสือก็ไปดูสวนสัตว์ไป ดูเสือที่เขามีกงขังไว้ไป แหย่มันอีกต่างหากนะ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ยังคิดว่าตัวเองเก่งนั่นนะ ลองหลุดเข้าไปในกรงเสือ เสือมันตะปบเอาตาย แล้วถ้าเสือในป่าละ แล้วเจอเสือในใจละ

ใจดีสู้เสือ เห็นเสือไหม

หลวงปู่มั่นใจ “ปฏิบัติมานะ แก่จิตแก่ยากนะ ผู้เฒ่าจะแก่วะ”

ไฉนไปเชิดชูบูชามัน เชิดชูบูชามันด้วยการปฏิบัติบูชากิเลส “สว่างไสว มีความสุข มีความสงบสุข” จิตส่งออกทั้งนั้นนะ

แล้วถ้าจิตมันเข้าไปสู่สัมมาสมาธิไป ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ อัปปนาสมาธิ

เวลาครูบาอาจารย์ ธรรมสภาจตุธา เอตมมุงคฺลุมตฺตมํ เอ็งพูดออกมา อ้าปากก็รู้แล้วว่าอยู่ตรงไหน ไม่มีสิ่งใดเลย จะรู้ธรรมๆ มันเป็นไปได้อย่างไร กิเลสมันหัวเราะนั่นนะ เสือมันปลิ้นมัน ปลี่ยนมันหลอกเลยนะ มึงไปทำมาหากินนะ แล้วเอาเงินมาบ่อนกู

ทำมาหากิน เราก็อุตสาหกรรมหน้าหน้าทำมาหากินมาแล้ว มีเงินมีทองจะช่วยจุนเจือ จะเลี้ยงเสือ จะดูแลเสือ มึงไปทำมาหากินมา แล้วเอามาส่งเสียกู นี่ไง มันปฏิบัติบูชากิเลสไป

ถ้าปฏิบัติตามความเป็นจริง ปัจจัยตัดตั้ง สันติภูมิวิโก มีใครหลอกใคร มีเขามีเรา ส่งออกแล้ว มันมีเรากับกิเลสเท่านั้นนะ แล้วถ้ามีเรากับกิเลส เอ็งเห็นเสือไหม เอ็งรู้จักเสือไหม

สัตว์แพทย์ที่เขาดูแลสัตว์ เวลาเขาพยายามทำความคุ้นเคยกับมัน ให้มันหันร่างกายมันให้มันตรวจสุขภาพ ถึงเวลาแล้วต้องยิงยาสลบ ต้องให้มันสลบก่อน แล้วยิงแล้วยาออกฤทธิ์ไม่ออกฤทธิ์ แล้วถึงเวลาแล้ว ออกฤทธิ์แล้ว เวลาเสร็จแล้วต้องรีบออกมา

เวลาเขาดูแลเสือเขายังเพื่อสุขภาพของมันอีกต่างหากนะ ใจของเราคิดเองเออเองบ้าบอคอแตก

ถ้าเป็นจริงๆ มันเสียชีวิต เสียชีวิตเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา บวชเป็นพระ แล้วเป็นพระปฏิบัติอีกต่างหาก แล้วปฏิบัติก็ปฏิบัติบูชากิเลส

เริ่มต้นกว่าจะศรัทธาพระพุทธศาสนา มันก็ไม่เชื่อ พระนี่เห็นแก่ตัว ไม่ทำหน้าที่การงาน เป็นภาระสังคม ทั้งดีทั้งเที่ยน ทั้งดูถูกดูแคลนไปทั้งนั้น กว่าจะศรัทธาได้ ศรัทธาแล้วอยากจะออกบวช ออกบวชขึ้นมา มันก็มีปัญหาทั้งนั้นนะ เป็นหนี้หรือเปล่า มีโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ พ่อแม่อนุญาตหรือเปล่า กว่าจะบวชได้ เพราะอะไร เพราะบวชแล้วไม่เป็นภาระใครทั้งสิ้น เพราะอะไร เพราะมีศรัทธา ความเชื่อ มีความศรัทธาจะมาบวชเป็นนักรบ จะรบกับอะไร ก็รบกับเสือ แล้วถ้าจิตไม่สงบมันจะเห็นเสืออะไร

ถ้าจิตไม่สงบมันก็เห็นเสือกระดาษไปทำไมจะไม่เห็น กูवादได้เลยนะ พรินต์ออกมาจะเอาที่รูป เสือ โธ่! สอนเด็กๆ ยังได้เลย

เริ่มต้นมีศรัทธาความเชื่อ เวลาเชื่อแล้วถึงมาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระขึ้นมาแล้ว โอ้โฮ! ใครจะดูแล จะอยู่อย่างไร จะเป็นไปได้อย่างไร อุตส่าห์หาอยู่หากินมา กิน ๑๐ มื้อ ๒๐ มื้อ มาฉันมื้อเดียวยังจะอยู่ได้อย่างไร

ถ้าฉันมื้อเดียวแล้ว ถ้าครูบาอาจารย์ที่ปฏิบัติ มื้อเดียวยังนั่งหลับเลย มื้อเดียวยังอดนอน ผ่อนอาหาร

แล้วทำวิจัยทางการแพทย์ อดข้าวได้ ๗ วัน น้ำอดไม่ได้ แต่ครูบาอาจารย์เราอดตลอดเวลา อดเพื่ออะไร หาเสือๆ จะจับเสือ อดเพื่อจะเข้าเผชิญหน้ากับกิเลสไป

ก็กิเลส จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ พญามาร อวิชชา ความไม่รู้ ถึงได้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วใครมันเป็นอะไร ก็เป็นเรานี่ไง แล้วจะไปรู้ไปเห็นมันได้อย่างไรละ

ไปรู้ไปเห็นก็องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง วิสาขบูชาไง ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง อาสาฬหบูชา แสดงธัมมจักขุ

นี่ไง จะรู้จะเห็นมันได้อย่างไร

จะรู้จะเห็นมันได้ด้วยอำนาจวาสนาของศาสดา อำนาจวาสนาของศาสดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้าตรัสรู้เองโดยชอบ สาวกสาวภะได้ยินได้ฟังขนาดไหนเอาไปจินตนาการไปเหลวแหลกทั้งนั้นนะ

ศาสนาเวลาเจริญรุ่งเรืองเป็นยุคเป็นคราว เวลารุ่งเรืองไง สมัยหลวงตาอยู่ โครงการช่วยชาติฯ กระหึ่มไปทั่วประเทศเลย ตอนนี้อับเฉาไปทั่วประเทศเลย นี่ไง ศรัทธาไง เดียวก็เฟื่องฟู เดียวก็ยุบยอบ

สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง สิ่งใดเป็นอนิจจัง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา

พระพุทธศาสนาถึงคราวเฟื่องฟู โครงการช่วยชาติฯ ใ้อโฮ! คึกคักๆ ใ้อโฮ! ชักชวนกัน แหม! จะไปแสวงบุญ ตอนนีเห็นวเฉาเซียว ทำบุญกับใครดีไ้

ทำบุญนะนั่งลง หายใจเข้านี้กพุท หายใจออกนี้กโประเสริฐที่สุด ภาวนาปฏิบัติบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง บูชาด้วยการประพฤติปฏิบัติไ้ บูชาด้วยการกระทำของตนนี้ไ้ แล้วใจของตนให้มันตั้งงามขึ้นมาไ้ เห็นไหม

เริ่มต้นตั้งแต่เกิดเป็นมนุษย์ พระพุทธศาสนาสอนเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เฮ้ย! มันมีจริงหรือวะ ภพชาติมันมีจริงหรือ มันเป็นไปได้จริงหรือ เวลาฝึกหัดปฏิบัติถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา ถ้าบรรลุนิธรรม อีกร ๗ ชาติ เกิดไม่เกิดละ

ไฉ่เกิดไฉ่ตายยังสงสัย บุคคลคู่ที่ ๑ รู้โดยบังจัตตัง สันทิภูสิโกเลย เกิดอีก ๗ ชาติ กับเกิดที่ไม่ มีต้นไม่มีปลายแตกต่างกันอย่างไร มีไหม

มันมีหรือวะ เกิดตายๆ มันจริงหรือเปล่า ภพชาติมันมีจริงหรือ กรรมเวรมันมีจริงหรือเปล่า

ถ้ามันมีของมันขึ้นมา มันไม่กระทำ มีหิริมีโอตตปปะ แล้วเวลาบวชเป็นพระศีล ๒๒๗ เวลา จะฝึกหัดปฏิบัติไง ถ้ามีศีลมีธรรมขึ้นมาอยู่บน ศีลนี้ ฤตงค์ไปเผชิญได้ทั้งนั้นนะ ศีลกุสมบุรณ์ ใครมัน จะมาย่ำยี เจริญ ถ้ามีเวรมีกรรมต่อกัน ถ้าไม่มีเวรมีกรรมต่อกัน เจริญ เผชิญได้ทั้งนั้นนะ เผชิญอะไร

จะสู้กับเสือ ใจดีสู้เสือนะ หาเสือในใจของตนให้ได้

ถ้าหาเสือ เห็นเสือตัวจริงๆ ตัวเป็นๆ แล้วเสือนั้นก็มีพ้อเสือ ลูกเสือ มีขนเสือ มีขี้เสือ มันชี้ไว้ เห็นขี้เสือกก็ตกใจแล้ว เห็นขี้ ใ้อโฮ! ขี้เสือ ขี้เสือ มันมีขนสัตว์ มันมีเล็บสัตว์ มันกินเข้าไป มันชื้อออกมา ด้วย ขี้เสือก ตกใจ ยังไม่เห็นเสือ เห็นรอยเสือกก็กลัว เห็นขี้เสือกก็ตกใจ ยังไม่เห็นเสือเลย

เห็นเสือเห็นอย่างไร เวลาเห็นกิเลสเห็นอย่างไร

เห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริงไง

เวลาครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น “แก้จิตแก้ยากนะ” เวลาแก้ยากๆ จิตสงบ ใหม จิตสงบแล้วทำไมนอนตายอยู่นั้นนะ ทำไมไม่ฝึกหัดใช้ปัญญา

“จิตสงบแล้วมันจะเกิดปัญญาเอง ไปเห็นกิเลส กิเลสตายต่อหน้าเลย แต่ก่อนนะ ใ้อโฮ! มันขี้ โกรธ แต่ก่อนกินเหล้าเมายา เดียวนี้หายหมดแล้ว เป็นพระอรหันต์”

หันไปบูชากิเลสไง หันขี้หมา

ไฉ่นั้นมันขี้เสือนะ กิเลสมันชี้ไว้มันยังน่ากลัว ขี้หมา เสือนั้นวิ่งมาเลย มันจะตะปบกินหมา

เวลาฝึกหัดปฏิบัติให้มันเป็นข้อเท็จจริงของเราขึ้นมา ถ้ามันฝึกหัดเป็นข้อเท็จจริงของเรา ขึ้นมา เราทำความสงบของใจเข้ามาให้ได้ ไม่ต้องไปว่าจะสิ้นกิเลส จะเป็นพระอรหันต์ ไม่ต้อง ทำ

สมาธิให้เป็นเถอะ ทำสมาธิให้เป็นเพราะอะไร เพราะมันรู้ว่านี่เป็นสมถกรรมฐาน สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แล้วมันไม่มีอะไรติดไม้ติดมือ ว่างเปล่า ถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนาเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมตามความเป็นจริง นี่คือต้นทางแห่งการวิปัสสนา

ต้นทางแห่งการวิปัสสนา เห็นไหม ประวัติหลวงปู่เจี๊ยะ ประวัติครูบาอาจารย์ ไปหาหลวงปู่ขาว

“ม้างกายๆ ม้างกายหรือเปล่า”

“ม้างหลาย ม้างหลายครับ ม้างหลาย”

พิจารณากาย แต่การพิจารณากายถ้าแข็งเป็นสัมมาสมาธิแล้วยกขึ้นสู่วิปัสสนา เห็นกายแล้วมันจะเกิดความมหัศจรรย์

ไฉนเห็นกายโดยวิปัสสนิก มันรู้สูตรหมดแล้ว มันสร้างภาพให้หมดเลย กายก็รู้ ทุกอย่างรู้ทั้งนั้น มันเป็นจินตนาการไปทั้งสิ้น ไฉนมันเสียกระดาษ เสียภาพวาด จะวาดเสีย ๑๐ ตัวก็ได้ จะวาดให้เสียกุดกันก็ได้ จะให้เสียมันมีพ่อแม่ลูกก็ได้ จะวาดอะไรได้ทั้งนั้นนะ เพราะมันอยู่ที่มันวาด เพราะมันจินตนาการไป

แต่ถ้าจิตมันสงบยกขึ้นสู่วิปัสสนา หลวงปู่ขาว ครูบาอาจารย์ไป

“ม้างกายบ่ ม้างกายบ่”

“ม้างหลายครับ ม้างหลาย”

ม้างแล้วมันเหลืออะไร มันเป็นเช่นใด มันเป็นอย่างใด นี่ครูบาอาจารย์ของเรา แก่จิตแก่ยากนะ แก่จิตแก่ยากนะ พิจารณากาย พิจารณากายอย่างไร

มันเป็นพวกขุนนาง พิจารณากายจินตนาการไปไร่สาระ ไร่ขอบเขต ไร่ขอบเขตมันก็สูญเปล่าไป

แต่ครูบาอาจารย์เราพิจารณากายแล้ว มันวางกายไม่วางกาย มันปล่อยกายไม่ปล่อยกาย มันรู้เท่าทันหรือไม่รู้เท่าทัน มันรู้โดยปัญญาหรือรู้โดยสัญญา มันรู้อย่างไร

นี่ไง ทำความสงบของใจก็เจียนอยู่เจียนตาย ทำไม่เป็น ทำไม่ได้ ใจที่มันเป็นไปมันเป็น สัญญาอารมณ์ทั้งนั้น ยกขึ้นสู่วิปัสสนาก็ให้กิเลสมันพลิกมันแพลงใจ กิเลส อุปกิเลสใจ โภกาสสว่างไสว อุปกิเลสนะ โภกาสสว่างไสวไม่ต้องมาพูด กิเลสชัดๆ กิเลสตัวจริงๆ

แก้จิตแก้ยากนะ

แต่เราเห็นของเรา ใ้ไฮ! มันสว่าง มันใส

อุปกิเลส ตำรามีอยู่นะ ไปเปิดสิ พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดแล้ว

กิเลสหยาบๆ ใ้สัญญาอารมณ์ที่เจียนอยู่เจียนตายกันอยู่นี้ นี่กิเลสหยาบๆ

นักปฏิบัติปฏิบัติแล้วสว่างไสวมองใส...อุปกิเลสครบ อุปกิเลส ๑๖ โภกาส สว่างไสว ความว่าง กิเลสทั้งนั้น

ผู้เสีย อย่าให้เสียตะปบ อย่าให้เสียพลิกแพลง อย่าให้เสียหลอก มันหลอกมาพอแรงแล้ว มันหลอกมาเกิดเป็นมนุษย์อยู่นี้ แล้วเกิดมาเป็นมนุษย์มันหลอกมา นี่กิเลสพญามาร แต่ก็มีบุญมีกุศล ใจ เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ได้ออกบวชไปเป็นพระจะต่อสู้กับกิเลส ต่อสู้มันก็ต่อสู้ ด้วยข้อเท็จจริง ไม่ใช่ว่าบวชมาแล้วปฏิบัติไปบูชามันอีก แล้วก็ปลิ้นปล้อน สรุปล มันเกิดบาปเกิดกรรม เกิดทุกข์เกิดยากต่อเนื่องกันไป

เกิดมามันก็ทุกข์มันก็ยาก นี่ไง คนเกิดมาด้วยบุญกุศลเขาก็ประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา แต่เขาก็ตายเปล่าไง เราเกิดมาจะชี้ทุกข์ชี้ยากขนาดไหนเราก็เห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระไป บวชเป็นพระขึ้นมา การประพฤติปฏิบัติมันจะสุขสงบขนาดไหน มันสุขมันสงบ เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ความเพียรชอบใจ ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ เห็นไหม

ในสมัยพุทธกาล พระโศคนะเดินจนฝ่าเท้าแตก พระจักษุบาลนั่งสมาธิประพาศปฏิบัติจนตาแตก ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติมา ท่านเสียสละมาทั้งนั้นนะ

เสียสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ เสียสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต เสียสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม เสียสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม ถ้าเป็นจริงๆ เสียสละได้หมด ชีวิตก็เสียสละได้ เสียสละ เห็นไหม

ทำอะไรก็กลัวเป็นกลัวตายไป แล้วเวลาเอาจริงเอาจั่งขึ้นมานะ ประพาศปฏิบัติ ครูบาอาจารย์ หลวงตาพระมหาบัวเวลาท่านปฏิบัติไป มันจะเป็นจะตาย สู้กับมันไป สุดท้ายแล้วกิเลสตาย เหลือเรารอดมาได้ เหลือรอดมาได้เพื่อเทศนาว่าการ เหลือรอดมาได้เป็นการยืนยันว่ากิเลสฆ่าอย่างไร

ไม่เหลือรอดมาได้ ตายหมด ตายพร้อมกับกิเลส ไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอัน แล้วไม่มีสิ่งใดเอามาให้กับสัทธิวิหาริกได้เห็นว่าทำอย่างไร ไม่ให้เหลือมาแบบหลวงปู่มั่น จิตเป็นอย่างไร แก้จิตแก้อย่างไร แล้วปฏิบัติอย่างไร เป็นมรรคเป็นผลอย่างไร เป็นข้อเท็จจริงอย่างไร เหลือมาเพื่อเป็นการยืนยันข้อเท็จจริง ถ้าไม่เหลือมาก็ตายหมดไป ผู้เสียใจ เสียมันตะบปเอาไปกินหมดเลย

แต่ถ้าผู้เสียแล้วคลี่คลาย จับมันได้ คลี่คลายมันได้ ถึงเวลาสมุจเฉตพหุหาน นิโรธ นิโรธดับ ทุกข์ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับด้วยมรรค ๘ ถึงข้อเท็จจริงอันนั้น

ข้อเท็จจริงอันนั้น วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระอัญญาโกณฑัญญะไป สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมดา เกิดขึ้น ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ มรรค ๘ มรรค ๘ หนทางแห่งการประพาศปฏิบัติ นิโรธดับได้

ถ้าดับไม่ได้ ดับไม่ได้มันก็ไม่สมบูรณ์แบบในอริยสัจ ๔ ถ้ามันสมบูรณ์ในอริยสัจ ๔ นี้ ก็เกิดสงฆ์องค์แรกของโลกไป เกิดพระอัญญาโกณฑัญญะไป พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไป รัตนตรัยไป สมมุติสงฆ์ไป แล้วข้อเท็จจริงนั้นอริยสงฆ์

ไ้เราสมมุติสงฆ์ สมมุติๆ ไป เข้าก็ได้ ออกก็ได้ ไปไหนก็ได้ ไปก็ได้ มากก็ได้ แต่ให้มันจริงตามสมมุติ เวลามันเป็นจริงขึ้นมา มันเป็นจริงขึ้นมาด้วยธรรมอันนั้น ธรรมอันนั้นถ้าเป็นจริง เกิดอีก ๗

ชาติ พระโสดาบันเกิดอย่างมากอีก ๗ ชาติ พระอนันท์เป็นพระโสดาบันแล้วสิ้นกิเลสชาตินี้จบ ครูบาอาจารย์บุคคลคู่ที่ ๑ คู่ที่ ๒ คู่ที่ ๓ คู่ที่ ๔ ถ้าสำเร็จประโยชน์ จบหมด

ถ้าไม่สำเร็จประโยชน์ คาอยู่ที่คู่ที่เท่าไร หลายๆ องค์ได้คู่ ๑ คู่ ๒ มาก จบ ไปไม่รอด แคนั้น ก็ยังต้องเกิดในกามภพ ถ้าถึงคู่ที่ ๓ เกิดบนพรหม ถ้าจบคู่ที่ ๔ เกิดบนพรหม จิตเดิมแท้มีฝั่งใส จิตเดิมแท้มีหมองไปด้วยอุปกิเลส ความฝั่งใส ความสว่างไสว พรหมทั้งนั้นนะ เวลาทำลายแล้ว ทำลายภวาสวะ ทำลายภพ ทำลายวิภูจักร ทำลายทั้งหมด ออกจากวิภูฐานะ

นี่ไง ถ้าเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อหัวใจดวงนี้ แล้วฝึกหัดประพฤติปฏิบัติให้เป็นข้อเท็จจริงขึ้นมา ถ้าเป็นข้อเท็จจริงขึ้นมา ฟังธรรมเข้าใจหมดละ นี่ไง เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านแสดงธรรมไป หลวงปู่ลีพระอรหันต์ใจ “ลีเนาะ ลีเนาะ”

มันหลอกกันไม่ได้ คนรู้จริงเขามี คนจริงเขาฟังออกหมดนะ แล้วฟังแล้วรู้เรื่องราวไ้คนพูดจริงหรือเท็จ แล้วจริง จริงแค่ไหนด้วย จริง ๑ ๒ หรือจริงแค่สมณะ ไ้เข้าฌานสมาบัติก็จริงแค่นั้นแหละ พูดถึงความสงบ พูดถึงความฝั่งใส พูดอยู่อย่างนั้นนะ แต่ไม่ได้พูดถึงกิเลสเลย

ใจดี ไม่เห็นเสีย

ใจดี จับเสียไม่ได้

ใจดี พิจารณาเสียไม่เป็น

ใจดีคือสัมมาสมาธิ ใจดีสู้เสีย

เสียคือกิเลสต้นหาความทะยานอยาก แค่ครองจิตดวงเดียวนะ เวียนว่ายเวียนเกิดในวิภูฐานะ ไม่มีต้นไม่มีปลาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกจิตหนึ่งเวียนว่ายตายเกิดในวิภูฐานะ เกิดมานั่งบนกองกระดูกของตัว เราเวียนว่ายตายเกิดไม่มีต้นไม่มีปลาย เกิดซ้ำเกิดซาก เกิดแล้วเกิดเล่า ซ้ำถ่ายกกันอยู่อย่างนี้ ร่างกายก็ฝั่อยู่ในโลกนี้ แปรสภาพกลายเป็นดินอยู่ นี้ แล้วก็กลับมาถิ่นของเก่า

อาหารก็เกิดมาจากดิน ทุเรียนเกิดมาจากดิน ปลูกจากดินขึ้นมา ทุเรียนหอมๆ นั้นนะ กินดินทั้งนั้นนะ เกิดมาจากดินแล้วร่างกายเราก็กลับไปเป็นดิน ทับถมกันอยู่

เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา บวชเป็นพระอุปัชฌาย์ ไปอยู่ในป่าในเขาก็นั่งบนกองกระดูกของตัวเองนั่นไง ถ้ามันรู้จริงใจ มันเห็นจริงแล้วมันสังเวชไง ถ้ามันวังเวงมันก็จะเอาจริงเอาจังใจ มันก็จะฝึกหัดปฏิบัติไป

พรุ่งนี้วันเข้าพรรษา อธิษฐานพรรษาแล้วฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้มันเป็นข้อเท็จจริงในใจของตน ถ้าเป็นข้อเท็จจริงของตน เห็นไหม แต่ละภพแต่ละชาติ แต่ละวันแต่ละปี แต่ละพรรษา ซ้ำแล้วซ้ำเล่าๆ ฝึกหัดขึ้นมา ไม่มีอะไรมีคุณค่าเท่ากับทางจกรรม ไม่มีอะไรเท่ากับนั่งสมาธิภาวนา เพราะไม่มีอะไรมีคุณค่าเท่าหัวใจ

ทรัพย์สิ้นเงินทองมันของประจำโลก แยกชิงฆ่าฟันกันก็เพื่อทรัพย์สิ้น ใ้เรา เราเสียสละมาแล้ว ทรัพย์สิ้นถึงเวลาแล้วถ้ามันหาได้หรือใครจุนเจือได้ก็เรื่องหนึ่ง แต่หัวใจไม่มีใครทำให้ใครได้ เราจะต้องฝึกหัดของเราขึ้นมาเอง

แล้วถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เราจะฝึกหัดขึ้นมาให้มันเป็นบุญเป็นกุศล ถ้าฝึกหัดเริ่มต้นถ้าฝึกหัดประพฤติปฏิบัติไปมันก็จะ เป็นภาวนามยปัญญา แล้วถึงที่สุดถ้ามันชำระล้างกิเลสได้ เกิดอย่างมากอีก ๗ ชาติ คู่ที่ ๑ คู่ที่ ๒ คู่ที่ ๓ คู่ที่ ๓ ขึ้นมาไม่เกิดบนกามภพ กามไม่มี เกิดบนพรหม คู่ที่ ๔ ไม่กลับมาเกิดอีกเลย

แล้วมันเป็นอย่างไรละ มันเป็นแค่ไหนวะ

ถ้าไม่มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ยืนยันกันไม่ได้ ยืนยันได้ “แก้จิตแก้ยากนะ ผู้เฒ่าจะแก้วะ”

เราไม่ต้องให้ใครแก้ เพราะมันไม่มีอะไรให้แก้ มันว่างเปล่า มันมีสัญญาอารมณ์ มันมีแต่เรื่องโลกๆ มีแต่เรื่องโกหกมดเท็จ โกหกมดเท็จหลอกแม้แต่ตนเอง เอวัง